

Siste kaybolan enflasyon hedefi

Bilinen metafordur: Sıslı ekonomik ortamlarda merkez bankaları "çan" işlevi görürler. Enflasyonda zaten sis vardı. Körfez Savaşı ile görtüş mesafesi iyice azaldı. Ama TCMB, nisan ayında politika faizini fiili faiz olan yüzde 40'a çıkarmayarak "sis çanını çalması"...

Uğur Gürses

ugur.gurses@gmail.com

3. Körfez Savaşı'nın etkileri Türkiye ekonomisine yansımaya başladı. Kötu tarafı, zaten yüksek bir patikada olan enflasyonun yüzde 30'lu seviyede tutunmasını sağlayarak Merkez Bankası'nın yüzde 16'lık hedefinden uzak tutacak. Bu da bir dizi olumsuz zincirleme etkisini beraberinde getirecek.

İyi gibi görünen ama devamı şüpheli olan yanı, mart ayındaki ilk şoktan sonra nisan ayında ihracatın ortalamasının 2.5 milyar dolar üzerinde 25.4 milyar dolar bulması. İhracatta bu 'zıplamanın' muhtemelen 'ilk etki' olduğu anlaşılıyor. Ama iç pazarda fiyat artışlarını öne çekmesi de muhtemel.

Hatırlayalım; Hüzmüz Boğazı'ndan geçen doğal gaz, petrol, kimyasal ürünler, gübre, plastik hammaddelerinin önemli alıcısı Çin, Kore, Hindistan, Japonya, Tayvan gibi Güney Asya ülkeleri, yakın coğrafyadaki Kuzey Afrika ülkeleri ile bazı AB ülkeleri. Hüzmüz'deki deniz trafiğinin fiilen kapanması bu ülkeleri başka tedarıklar bulmaya yöneltiyor. İşte nisan ayı ihracat verileri bunun izlerini taşıyor.

Mart ayında Körfez ülkelerine Türkiye'den yapılan ihracat yaklaşık 1 milyar dolarlık bir kayıp gösterirken, toplam ihracatı da 21.9 milyar dolara çekmişti.

Ticaret Bakanlığı'nca açıklanan nisan ayı ihracatındaki 25.4 milyar dolarlık seviye şaşırtıcı görünse de ülke grupları ve mal grupları bağlamında bakıldığında, Körfez krizinin patlamasıyla belli başlı ürün gruplarında Türkiye'den tedarık sağlandığı görüldü. Devamı gelecek mi bilmiyoruz. Nisan ayında en çok ihracat yapılan 20 fasılın toplamı 18.7 milyar dolar olurken, bu fasıllarda hem geçen yılın nisan ayı hem de bu yılın ocak ve şubat aylarında yapılan toplam ihracat ortalaması 15.1 milyar dolardı.

Ülke grupları çerçevesinde bakıldığında (tablo) bu artışın yarısının AB ülkelerine ait olduğu görüldü.

Nisan ayındaki sürpriz ihracat büyüklüğünden, mart ayındaki kriz ve lojistik koşulların nisan ayındaki kısmen telafisi kadar, tedarık Körfez ülkelerinden yapılan bazı ürünlerin ikamesi şeklinde ilave bir alım getirdiği de anlaşılıyor. İhracat güzel, ama boşalan hammadde envanterinin ikamesi muhtemelen daha pahalı olacak. Tüketicilere yansımaları da izleyen aylar bulacak.

Durgunuleta maliyet artışı

İstanbul Sanayi Odası'nın nisan ayı Türkiye PMI İmalat Sanayi Raporu'nda da bunun izleri var. Raporla, "Nisan ayında Orta Doğu'daki savaşın Türk imalat sektörü üzerindeki etkilerinin arttığı gözlemlendi. Firmalar talebin zayıf olduğunu, enflasyonun güçlendi-

Ülke Gruplarına Göre İhracat (milyon dolar)

	2025 Mart	Mart	Nisan
	2026 Şubat	2026	2026
	Aylık ortalama	Ortalamadan fark	Ortalamadan fark
Avrupa Birliği 27	9,752	251	1,563
Diğer Avrupa (AB Hariç)	3,434	38	70
Kuzey Afrika	1,259	-82	340
Diğer Afrika	657	31	187
Kuzey Amerika	1,486	1	250
Orta Amerika ve Karayipler	238	-17	38
Güney Amerika	241	16	34
Yakın ve Orta Doğu	3,581	-961	63
Diğer Asya	1,737	-4	201
Toplam	22,727	-828	2,676

Kaynak: TÜİK, Ticaret Bakanlığı, yazarın hesaplamaları

ğini ve tedarık zincirlerinde aksamalar yaşandığını bildirdi. Savaşın etkilerinin ne kadar süreceğine ilişkin endişeler, imalatçıların temkinli bir tutum sergileyerek "istihdam, satın alma faaliyetleri ve stokları azaltılmasına yol açtı" deniliyor. PMI verisi, 45.7 ile en düşük değere oldukça durgun bir imalat yapısı gösteriyor.

Nitekim, nisan ayında maliyet baskısının yaygın bir şekilde güçlendiği, 10 sektörden sekizinde girdi fiyatlarının arttığı, maliyetlerde en sert yükselişin enflasyonun 27 aylık zirveye ulaştığı kimyasal, plastik ve kauçuk sektöründe gerçekleştiği vurgulanmış. Kimyasal, plastik ve kauçuk sektörü, nihai ürün fiyatları enflasyonunda da başı çeken, aynı gün TÜİK tarafından açıklanan Üretici Fiyatları Endeksi'nde aylık yüzde 7-8'lik artışlar biçiminde yer alıyordu.

Nisan enflasyonu beklentilerin de ötesinde TÜİK tarafından aylık yüzde 4.2 olarak açıklandı. Yıllık enflasyon da yüzde 32.4 oldu. İlk dört aylık enflasyonun yüzde 14.6'ya geldiği, Merkez Bankası'nın enflasyonda ara hedef olarak koyduğu seviyenin de yüzde 16 olduğu hatırlanırsa artık enflasyonda ara hedefin yukarı çekilmesi gerekiyor.

"Panige gerek yok"

Merkez Bankası bu yıl sonu için yüzde 16'lık hedefle yıla başlarken, şubat başındaki ilk Enflasyon Raporu'nda tahmin bandını 2'er puan artırarak yüzde 15-21 aralığına yükseltmişti. Temel soru şuydu: Tahminler 2 puan yükseltildikten değişmeyen sabit hedefe ulaşmak için 'gerekten sıkılık' ne olacaktır? Banka'nın birkaç ay enflasyon gelişmelerini izleyerek karar vereceği, sıkılaşmada pek değişiklik yapmayacağı anlaşılıyordu. Körfez krizine kadar duruşunu değiştirmemi.

Merkez Bankası Başkanı Fatih Karahan, "Bulduğumuz şu dönemde enflasyon görünümünün biraz daha netleşmesi için mart ve nisan aylarındaki veriyi görmenin önemli olduğunu" söylemişti. "Ara hedeflerle uyumlu biçimde, dezenflasyon sürecinin gerektirdiği parasal sıkılık sağlanacaktır" denilirken, mart ve nisan aylarında enflasyondaki eğilimi görme tercihiyle, gereken sıkılık sağlanması için politika tepkisinin hazırlanması bekleniyordu. Çok açık biçimde Merkez Bankası risk aldı. Başkan Karahan, enflasyonda ana eğilimin düşme

yönünde olduğunu, piyasanın yakın dönem gelişmelerini hep aynı şekilde devam edeceği biçiminde algıladığını ve 'sislerin içinde kaybolduğu' şeklinde açıklamıştı. Karahan, "Nasil veriler beklentilerden iyi geldiğinde rahavete kapılmıyorsak, biraz kötü gerçekleştirmeler olduğunda da özellikle bu gerçekleştirmeler gıda gibi oynaklığı yüksek kalemlerden gerçekleşiyorsa panige kapılmaya çok gerek olmadığını düşünüyörüz" diyor.

"Panige gerek yok" sözüyle işaret edilen ocak ayındaki yüzde 22'lik taze meyve ve sebze fiyat artışları izleyen aylarda gerilemedi, şubat ayında yüzde 17.5, mart ve nisan aylarında da sırasıyla yüzde 3 ve yüzde 5.93 artış biçiminde oldu. Gıda ve alkolsüz içecek fiyatlarındaki artış yitilse de bu yana yüzde 20 olurken, enerji ve gıda ile alkolsüz içecekler, tütün ve altın hariç fiyatları içeren C tanımlı çekirdek enflasyon birikimli yüzde 12 arttı.

Hava koşullarına bağlı olarak gıda fiyatlarındaki yüksek artış ile Körfez savaşının getirdiği enerji ve girdi fiyat artışları da malum. Ancak çekirdek enflasyon verilerindeki yükseklik hedeften uzaklaşmayı anlatıyor. Mevsimsellikten arındırılmış enflasyon eğilimi yüzde 20'lerden yüzde 32'ye gelmiş durumda. Çekirdek enflasyonda eğilim ise kısım ayından bu yana yüzde 25 etrafında seyrediyor. Ana ivme buyken, hedefin de tahmin bandının da yukarı doğru yenilenmesi kaçınılmaz.

Bilinen metafordur: Merkez bankaları "sisteki çan" olarak adlandırılır. Ekonomik birimlerin sıslı ortamda yön bulması için merkez bankaları "çan" işlevi görürler. Enflasyonda zaten sis vardı. Körfez Savaşı ile iyice katmerlendi. Ama Merkez Bankası ekonomik birimlerin "siste kaybolduğunu" düşünmesine karşın o "çan" çalmak için bekleyerek geride kaldı.

Nisan ayı sonundaki Para Politikası Kurulu toplantısında yüzde 37'de duran politika faizini, mart başından bu yana bankalarla fonlamayı yaptığı gecelik faiz olan yüzde 40'a çekmekten kaçınması da kaçınılmaz bir fırsattı. Fiili politika faizi yapılsaydı geçmiş birkaç ayın telafi edici adımı olacaktı.

Türkiye, 2021-2023 arasında izlediği politikalarla "tüpten çıkan" enflasyonu dizginleyemedi. Şimdi de durgunluk içinde enflasyon patikasında açmazlarla ilerliyor. *

Selçuk Geçer

Mehmet Şimşek ekonomisi çöktü!

TÜRKİYE ekonomisi bugün; **"rasyonel ekonomi politikaları"** adı altında ambalajlanan, ancak özünde toplumun geniş kesimlerini fakirleştirme ve üretimi tasfiye etme operasyonuna dönmüş karanlık bir dönemden geçiyor.

Ekonomi yönetimi ve Mehmet bey, sırça köşkerlerinden pembe tablolar çizirken; nisan ayı verileri ve sahadaki feryatlar, aslında vatandaşın ve sanayicinin nasıl feda edildiğini ayan beyan ortaya koyuyor.

Verilerdeki Makyaj Sokağa Çıkınca Dökülüyor: "Baz Etkisi" Karın Doyurmuyor

Ekonomi kumaylarının en büyük sığnağı olan "baz etkisi" masalı, nisan ayı verileriyle birlikte tuz etkisine döndü.

TÜİK'in aylık yüzde 4,18 olarak açıkladığı enflasyon, zaten başlı başına bir rezalet ama bu rakam bile halkın gerçekliğinin yanından geçmiyor.

Asıl facia ise mevsimsellikten arındırılmış aylık enflasyonun yüzde 3,4 ile son 21 ayın zirvesine çıkmış olması.

Ekonomi yönetimi **"enflasyon kontrol altında"** derken; nisan ayında taze sarımsağın fiyatı yüzde 44, kuzu etinin fiyatı yüzde 11 arttı.

Bugün bir emekli, market rafındaki bir kalıp peynirin fiyatının 600 lirayı aştığını gördüğünde, ona **"yıllık enflasyon baz etkisiyle hazıranda düşecek"** demek, akıyla ve haysiyetiyle alay etmektir.

Kısacası enflasyon düşmüyor; aksine pimi çekilmiş bir bomba gibi kenarda durmaya devam ediyor.

Halkın cebindeki yangın ise zaten sürekli büyüyor.

Çünkü üretmeden enflasyonu düşürmek mümkün değildir. Ama gel de bunu bizim abilere anlat.

Kim ne derse desin bir ülkenin bağımsızlığı, üretim kapasitesiyle ölçülür.

Oysa Mehmet bey bırakın üretimi destekleme meselesini neredeyse çökmek için uğraşsın.

Istanbul Sanayi Odası'nın açıkladığı **45,7'lik PMI verisi**, resmen bu çöküşün göstergesi.

Bu duruma kimse şaşmasın.

Eğer sen finansmana erişimi imkansızlaştırmış, faizi yüzde 60-70 bandına çekmiş, bu ülkenin sanayicisine **"ya**

dükkanı kapat, yada parayı faize yatır" dersin; olacağı budur.

Bugün Anadolu'daki binlerce tekstil, mobilya ve metal üreticisi, işletme sermaye döngüsünü sağlayamadığı için ya konkordato ilan ediyor ya da pırlayı pırlayı toplayıp yurt dışına kaçıyor.

Bunları yapmayanlara **"üretimi bitirip"** işçi çıkarmak kalan parasını faize yatırıyor.

İhracatçı ise kurun yapay şekilde baskılanması yani değerli TL yüzünden küresel pazarda Bangladeşli, Vietnamlı ve Mısırlı rakiplerine pazar kapıyor.

Üretimin bittiği yerde enflasyon düşmez; aksine arz azaldığı için **"kıtlık enflasyonu"** başlar.

Ekonomi yönetimi, talebi öldürüyor derken aslında hastayı, yani üretimi komple öldürüyor.

Eşel Mobil: Bütçede Açılan Kara Delik ve "Yama" Ekonomisi

Mehmet Bey ise işi gücü bırakmış durumu eşel mobil hikayesi ile örtmeye çalışıyor.

Akaryakıtta uygulanan eşel mobil sistemini bir **"lütuf"** gibi anlatıyor.

Neymiş efendim; iki ayda 90 milyar liralık destek verilmiş.

Böyle giderse yıl sonunda 600 milyar liralık destek verilecektir.

Mehmet beyyyyy !!! Mehmet Beyyyyy !!!

Sen önce 3 ayda Londralı tefecilere ödediğin 850 milyar liralık faiz ödemesinin hesabını ver de, bunları sonra konuşalım.

Ama bu itirafa da cevabımızı verelim elbet;

Bu rakamlar aslında şunun itirafı: **"Enflasyonu o kadar kontrolden çıkardık ki, eğer akaryakıtta almamız gereken vergiyi alırsak ülke tamamen duracak."**

Anlayacağınız; hükümet şu an ekonomiyi **"suni teneffüsle"** hayatta tutmaya çalışıyor.

Ancak unutmayın, bu bedava bir yemek değil. Hesap yine bize kesilecek !

Bütçede açıklan bu devasa kara delik, yarın sabah karşımıza "Ek Motorlu Taşıtlar Vergisi", "KDV artışları", "trafik cezaları" veya kamu hizmetlerine yapılacak devasa zamlar olarak geri döne-

cek. Enflasyon düşürülmüyor; sadece maliyeti bir kredi kartı borcu gibi bir sonraki aya, bir sonraki yıla öteleniyor.

Yapısal İflasın İmzası: Tanım ve Banınma Krizi

Bu programın en büyük eksiği ve belki de en büyük günahı ise Türkiye'nin gerçek sorunlarının ısrarla görmezden gelinmesi.

Çünkü mazot, gübre ve yem maliyetlerini faiz artırarak düşüremezsiniz.

Çiftçi tarlasını ekemezken, süt üreticisi anaç ineklerini gönderirken "gıda enflasyonu düşecek" demek, iktisat bilimine ihanettir.

Bugün süt fiyatındaki artış; yarın peynirde, öbür gün ise çocukların gelişiminde ağır bir fatura olarak karşımıza çıkar.

Banınma meselesini de bu yöntemlerle sonlandıramazsınız.

Nitekim yüksek faiz konut üretimini durdurur; arz kesilince kiralar patlar.

Son Söz: Kimin Programı, Kimin Bedeli?

Kısacası; takke düştü, kel göründü. Ortada bir program falan yok!

Miyopik bakış açısıyla en kolaycı yöntemi tercih eden Mehmet Bey ve ekibinin sözde ekonomi politikası çoktan çökmüştür.

Bu programın, enflasyonu düşürmekten çok uluslararası rantiyeye kesime hizmet ettiği açık seçik ortaya çıkmıştır.

"Biz borcumuzu halkın iliğini kemiğini sıkarak öderiz" bakış açısı, faiz tefecilerinin paralarına para katmasından başka hiçbir işe yaramamıştır.

Bu sözde programın kazananı, yüzde 50-60 faizle ter dökmekten parasını katlayan Londra tefecileri; kaybedeni ise tarladaki çiftçi, tezgah başındaki işçi, krediye ulaşamayan KOBİ, otel ve pazar köşelerinde hayatta kalmaya çalışan emeklidir.

Türkiye ekonomisi sadece bir enflasyon krizi yaşamıyor; bir üretim, adalet ve yönetim iflasi yaşıyor.

Ve bu iflasın faturası, **"rasyonellik"** süsü verilmiş kararlarla her geçen gün daha da ağırlaşılıyor.

Tarihe geçsin diye yazıyorum: Tarihi bu dönemi, **"bir ülkeyi tasfiye edenlerin dönemi"** olarak kaydedecektir.

fokus

%7,6

Yıllık enflasyon ile
TCMB'nin fiili faiz ortamı
arasındaki marj

%13,88

İlk 4 aylık
enflasyon oranı

Nisan verisi ile birlikte enflasyonla mücadelede umutlar tükendi mi?

Bu haftanın şüphesiz en heyecanlı beklenen verisi nisan ayı Tüketici Fiyat Endeksiydi.

Piyasanın nisan ayı için enflasyon artış beklentisi yüzde 3,1 ile 3,3 arasında iken, TÜİK tarafından açıklanan yüzde 4,18'lik enflasyon rakamı herkesi adeta şok etti. Böylece ilk 4 aylık enflasyon gerçekleşmesi yüzde 13,88 oldu. Merkez Bankası tarafından güncelleme imkanı varken, I. Enflasyon Raporu'nda ısrarla korunan yüzde 16'lık hedefe ulaşmak için 2026 yılının geri kalan 8 ayında toplamda yüzde 2,12 enflasyon üretimi gerekiyor.

Bana göre, baştan tutması mümkün gözükmeyen bir hedefi, üstelik ocak ve şubat enflasyonlarını görmüşken, enflasyon hedefindeki bozulma aşikârken, surf iddialı olmak adına ve Merkez Bankası sık hedef değiştirmeye mantığıyla orada tutmak, Merkez Bankamıza itibar sağlamaktan öte, itibarın düşmesi yolunda atılmış bir adım gibi duruyor. Daha da ötesi olmayacak bir hedefi ısrarla güncellemek, Merkez Bankası'nın enflasyonla mücadelede en zorlandığı husus olan beklentileri yönetmekte daha da zorlanmasına, hatta çaresiz kalmasına neden oluyor.

Varsayımların gerçek duruma göre yapılması temennimiz

Muhtemelen 14 Mayıs'ta gerçekleştirilecek yılın II. Enflasyon Raporu'nda bu hedef güncellenecek. Varsayımların da 'rumors'tan (söylentilerden), ziyade 'facts'e (gerçek durum) göre yapılması da en büyük temennimiz.

Ocak 2026'da enflasyon yüzde 4,8'e gelmişti. Şubat 2026 gerçekleşmesi 2,96 oldu. Savaşın hiç ortada olmadığı ilk iki aya baktığımızda, dezenflasyon süreci devam etse de enflasyon hedefindeki bozulma çok açık bir şekilde gözüküyordu.

Nisan 2026 enflasyonu ile birlikte mevims etkilerinden arındırılmış TÜ-

**EKONOMİDE
GÖRÜNÜM**
Burak Arzova
burak.arzova@nbe.com.tr

MEA-TÜFE'nin nisan dahil yılbaşından bu yana hiç yüzde 2'nin altına düşmediği görülüyor. Savaşın etkilerinin hiç olmadığı ocak ve şubat aylarındaki MEA-TÜFE neredeyse yüzde 3'e yakın bir seyir izlemiş durumda. Hal böyleyken enflasyon görünümünün savaşın etkisiyle bozulduğunu söyleyebilmek mümkün değil.

FE'nin çekidek enflasyonda B Endeksi (İşlenmemiş gıda ürünleri, enerji, alkolü içkiler ve tütün ile altın hariç TÜFE) ve C Endeksi (Enerji, gıda ve alkolüsüz içecekler, alkolü içkiler ile tütün ürünleri ve altın hariç TÜFE) aşağıdaki grafikte toplu halde gözükmekte.

Grafik, süreci daha iyi görmemize yardımcı olur diye düşünüyorum.

Mart ayında düşük gelen manşet enflasyona rağmen mevims etkilerinden arındırılmış (MEA) TÜFE rakamlarının Nisan dahil yılbaşından bu yana hiç yüzde 2'nin altına düşmediği görülmekte. Savaşın etkilerinin hiç olmadığı Ocak ve Şubat aylarındaki MEA-TÜFE neredeyse yüzde 3'e yakın bir seyir izlemiş durumda. Hal böyleyken enflasyon görünümünün savaşın etkisiyle bozulduğunu söyleyebilmek mümkün değil.

Elbette İran-Amerika savaşını ve ardından gelen çifte abluka enerji fiyatlarında ve gıda gelirlerinde beklenmeyen fiyat değişimleri yarattı. Bu zaten tüm dünyada etki yarattığı gibi bizde de aynı etkiyi yapmış durumda. **Fakat bizde nisan ayı enflasyonunda hem işlenmiş gıda hem de işlenmemiş gıdadaki fiyat artışları dikkat çekici.**

Enflasyonda gelinen nokta, faizde indirim olmayacağı sinyalini veriyor

Öte yandan, yoğun yağışın yaşandığı bir koşun tarım üretimine etkisi olumlu olarak beklenirken, mayıs başında yağın kar ve hava olaylarının tamamsal ürünler üzerinde yaratacağı etkileri ve yaşanacak ürün kayıplarından doğabilecek fiyat artışlarını da önümüzdeki aylar açısından dikkate aldığımızda, fiyatların genel olarak mayıs ve haziran'da daha düşük gerçekleşebilecek olmasına karşılık, sonraki aylarda beklentilerin üstünde gelmesi mümkün gözüküyor.

Şimdi geldiğimiz noktada gözler yeniden Merkez Bankası'na çevrilmiş durumda. Enflasyonda gelinen nokta ya da gelecekte faiz indirimi olmayacağına sinyalini veriyor.

Öte yandan ilk 4 aylık enflasyon yıllıkta yüzde 32,4'e ulaştı. Bu durumda Merkez Bankası'nın fiilen piyasası fonladığı yüzde 40 dikkate alındığında, aradaki marj yüzde 7,6'ya düşmüş durumda. Fonlamanın asıl olması gereken yer olan haftalık repo faiz oranını bir an için dikkate aldığımızda, marj daha da daralıyor. Yatırımcı açısından, TL faiz getirisi stopajı hesaba kattığımızda cazip ol-

maktan yavaş yavaş çıkıyor. Marjın daralması Merkez Bankası için faiz artırım basıklarının çoğalmasına sebep olabilir. Öte yandan, büyük merkez bankalarının pandemide geç kalarak enflasyonun ikincil etkilerini önleyemeyecek durumdayken olaya müdahale etmenin kendi üzerlerinde yarattığı baskıyla erken faiz artırımına giderlerse, bu faiz artırım döngüsü de Merkez Bankası üzerinde bir baskı yaratacaktır.

Enflasyonun yüksek seyretmesi nedeniyle faiz indiriminin öteleneyecek olması, sermaye piyasalarını ve bu piyasalarda yatırım yapanları açısından da hiç iyi bir haber değil. Zaten ilk etkileri bankacılık sektöründe gördük. Öte yandan enflasyon endislerini nedeniyle tahvil faizlerinin de yüksek seyretmesi, tahvil getirilerini tırpanlamış durumda. Bankalar zaten uygulanan sıkı kredi politikası nedeniyle kredi vermekte zorlanıyorlar. Özellikle bilançolar ikinci çeyrekte iyiyi getirebilir.

İmalat PMI'da 9 sektöre eşik değerini altında

Merkez Bankası, 22 Nisan 2026 tarihindeki Para Politikası Kurulu (PPK) toplantı metninde, göstergelerinin ikinci çeyrekte iktisadi faaliyette yavaşlamaya neden olduğunu belirtmişti. Nitekim **İstanbul Sanayi Odası** tarafından açıklanan Türkiye İmalat PMI Nisan 2026 Raporu ile Nisan 2026 PMI verisi, Eylül 2024'ten bu yana en yüksek oranda daralmayı gösterdi. COVID-19 salgınından bu yana en yüksek hızda daralma bu. Böylece, Türk imalat sanayindeki yavaşlama eğilimi 25'inci aya ulaşmış oldu. Manşette PMI 45,7 fakat sektörel olarak baktığımızda, giyim ve deri ürünleri hariç (51,4), geri kalan diğer tüm dokuz sektör eşik değeri olan 50'nin altında.

Merkez Bankası'nın bahsettiği iktisadi faaliyetteki daralmanın enflasyonla mücadelede Merkez Bankası'na alan kazandıracağını düşünmüyorum. Tam tersine, uygulanan ekonomik programa yönelik inancın azalırken, programa yönelik sosyal baskının daha da artmasına neden olacaktır. Bu süreçte mutlaka bir türlü devreye girmeyen maliye politikasının artık devreye girmesi gerekiyor. Yılın geri kalanında işim çok ama çok zor.

Farklı göstergelerle TÜFE

